

Mestna podjetja

Kopalnice: Parne, kad in pršne kopeli vsak četrtek, petek in sobota od 8h do 20h.

Klavnica in hladilnica moderno urejena, na razpolago mesarjem in izvoznikom.

Oznanjevalni urad: Izvršuje vsa naročila na 55. mestih kar najtočneje.

Slava Bogu na višavah

NARODNA

 Letnik I
Štev. 7-8

 Uredništvo in upravnništvo Ptuj, Panonska ulica 5.
Rokopisi se ne vračajo.
Celoletna naročnina Din 28.—, Čekovni račun 16.089

PTUJ, 24. decembra 1931

 Cena oglasom: Po ceniku odn. po dogovoru.
Cena malim oglasom: Vsaka beseda Din 1.— in —50.
Večkratne objave po dogovoru.

Našim naročnikom, poverjenikom, dopisnikom, inserentom in prijateljem!

Radi državnega praznika in večkratne motnje električnega toka posebno pa radi božičnih praznikov smo se odločili izdati božično številko lista v večjem obsegu nekoliko pozneje in upamo, da bomo zadovoljili vse. Četudi število naših naročnikov od številke do številke raste, prosimo, da vzlasti ob praznikih vsak, ki ima gotovo 10 prijateljev seznaniti iste z „Narodno Slogo“. Ob tej priliki ne pozabite na položnice! Kdor jih nima, naj vplača na najbližnji pošti na čekovni račun štev. 16.089 malenkostno naročnino. —

Veseli Božič vsem. —

Uredništvo in uprava. —

Božične misli.

 „Slava Bogu na višavah
in mir ljudem na zemlji!“

Božič. Najlepši praznik v letu, spominjajoč ves krščanski svet na rojstvo Odrašenika v hlevu sredi betlehemskega poljana... S svojim rojstvom je On dal revščini poseben misterij, dostojanstvo. Povzdignila je božja modrost reveža nad bogatino: Kralj vseh src se rodi v hlevu... Božja Mati, Devica, potomka kraljevega rodu zmrzuje in ne čuti mraza, prešinjena od nebeške radosti. Tesar Jožef, sledeč klicu Angelja božjega je varuh družine in njen rednik. Oslinček pride in se približa jaslim, zibelki Gospoda nebes in zemlje, pridruži se mu pohleven voliček in oba s svojim toplim dihom delita prvo usmiljenje Onemu, ki je bil poslan na svet, da sam deli ljubezni in usmiljenje... Pastirčki na betlehemskega poljana so, videč zvezdo-repatico na nebu, poskakali s svojih bornih ležišč, ker jih je prebudila pesem nebeških angeljev:

 „Slava Bogu na višavah
in mir ljudem na zemlji!“

Heroda so obvestili pismarji, ki so doznali, da se je izpolnilo prorokovanje po Knjigi... Zapovedal je pokol vseh novorojencev v obsežni pokrajini, boječ se za svoj prestol in svojo oblast. Pa mu ni pomagalo. Sveta družinica, ki je komaj prestala prvo krizo — je srečno pobegnila v Egipt, v negotovost, posvečeno od božje previdnosti... Tako pravi izročilo Pisma o dogodku pred 1931 leti...

In danes?

Po hišah bodo žarela božična drevesca in „jaslice“ — bodo tradicionalno osvetljene. Celo brezdomci — pravijo — najdejo to noč svoj dom, svoje zavetje. Misterij rojstva Odrašenikovega pretresa tudi brezbožnike; kapital išče konjunkturo s trgovino: Prodaja jaslice, božični nakit, darove vseh vrst... Pri tem ne misli na Njega, ki je Izvor teh navad. Obdarovanje otrok in odraslih, božičnice, — vse to je lepo in ganljivo staro izročilo, — ki se pa krivično zlorablja; kajti enim so božični prazni-

Najnovejša poročila.

Kjer se prepirata dva ...

Kakor poročajo iz Daljnega Vshoda, je podoba, da si bosta Japonska in Rusija razdelili Mandžurijo. Francija, katere diplomacija drži ves svet v šahu je razumela vplivati na mučni spor s tem, da je vse svoje simpatije posvetila Japoniki. To so seveda domači računi. Povem vam umivo je, da ameriška diplomacija zelo užaljena radi svojega neuspeha. Tajen dogovor Francije z Ja-

ponsko je povzročil poleg nervoznosti v Washingtonu pravo brezglavje v Kitajski. — Po najnovejših radio-poročilih iz Londona so se Japonci, potrpti od ruske pomoči odločili na nove napade z zračnim brodomjem. Edina sreča v tem klanju je, da večina Kitajcev nima praznika miru, kakor mi, s križami udarjeni spoznavalci betlehemskega Deteta... —

Lahí zopet rovarijo.

Zasledujejo laško časopisje morajo tudi slepci pregledati, s kako nizkimi sredstvi deluje proti nam in Avstriji fašistična Italija. Vse to je zasluga jugoslovanskih Judežev in avstro-nemških fašistov. Sedaj so ustanovili takozvano „dalmatinsko akcijo“, katere načrti so prozorno napadanje naše največje svetinje: Meje Očetnjave. — Ne bomo mlačni in popustljivi, ako čujemo sledeče uradno poročilo: —

RIM, 21. dec. ž. Zadnja dva meseca so bila predana predsedniku vlade Mussoliniju poročila o stanju fašističnih or-

ganizacij v Italiji. Po službenih poročilih vsebujejo fašistične vojaške organizacije: 1. fašistično milico, 2. mladinske borbene organizacije in 3. „Ballilo“ in avantgardo. Vse te organizacije so urejene kot prave vojaške formacije. Fašistična milica ima 170 legij, mladinske organizacije 762 legij, katere imajo okrog 2,5 milijonov članov in 43.000 častnikov fašistične milice kot instruktorje. —

Vse to pa izhaja iz Rima, katerega si je božje Dete, rojeno v Betlehemu izbralo za sedež svoje Cerkve... —

ki — prilika za lov in izlete; drugi vidi jo v teh praznikih nekako „dolžnost“ — požrešnosti in nezmernosti; tretji smatrajo Božič za praznik miru in ljubezni, ko se pozablja vsi spori in spletke med letom, vsaka razžalitev... Le-teh „solzavih slogašev“ je na žalost malo: Imajo sicer na jeziku božje Dete, govotijo na polna usta o krščanski ljubezni do bližnjega, v srcu pa jim kraljuje okrutni Herodež: sovraštvo, bratomrzna zavist, zlobne nakane, peklenški načrti za novo leto in druga slična golazen. To so pobeljeni grobovi, o katerih je betlehemske Dete pozneje kot Mož in Učenik povedalo svojo jasno sodbo... To, v hlevu rojeno Dete je pozneje povedalo tudi prisposodbo o ljuliki in pšenici, je bralo tistodobnim farizejem (ki se od sodobnih niti za las ne razlikujejo) levite. To Dete je iz hiše Svojega Očeta z bičem pregnalo prekupevalce, mešetarje in kramarje To Dete je ozdravljalo bolnike, nasičevalo lačne, napajevalo žejne, tolažilo žalostne... Oduščalo je grehe, delilo usmiljeno pomoč vsem bednim in zaničevanim, obupance krepilo... —

In kako delajo mnogi danes — po 1931 — letih? — Imajo v ustah Njega, ki je žarišče božičnega veselja? Kaj bi vam pravil? Sodobno bedo poglejte, legije brezposelnosti, preštejte, ob bilancah velikih tvornic se ogrejte — in kje je betlehemska Družina po sredi, to mi povejte! —

V težkih stiskah živimo. —

Enemu bodo božični prazniki v nadlego, drugemu v veselje in zabavo, tretjemu v žalost... Le teh so cele legije, nepregledne množice... Ali niso haloške

koče, trboveljske bajte, jeseniški brlogi, mariborske barake, velikomestni kanali — žalostna prisposodba betlehemskega hleva?! —

Ali ni iz betlehemske revščine v egiptovski bedo bežeča družina — verna prisposodba naše emigracije?

Ali ne žive med nami še Herodeži?

In še več bi bilo vprašanj! —

Pa pustimo jadikovanja!

Z zborom nebeških angeljev, ki so v božični noči plavali pevajoč nad betlehemskega poljana, zapojmo:

Doli z vojno, mir človeštvu! —

Odpustimo vsem vse krivice! — Odprimo svoja srca revežem! — Delimo svoj kruh z revnim bratom! — Kvišku srca! — Pustimo staro neslogo in gradimo trajno slogo! — Zaručene moči vstvarjajo čudeže! — Z vero v Boga bo zmagala narodna sloga! — Mir ljudem na zemlji — Slava Bogu na višavah!

Konrad Žnuderl:

Božič v krizi.

Ni ga praznika, ki bi nudil več radosti nego Božič. Vzlasti je slika prijaznega betlehemskega spomina med kmečkim prebivalstvom naravnost veličastna. Že ves adventni čas pripravljajo dekleta potrebščine za jaslice, fantje pa poskrbe za božično drevesce. Če prideš na božični večer v kakoršnokoli hišo na kmetih, boš našel sobo z jaslicami vso okinčano kakor kapelico. Gospodinje že ves dan poprej pripravljajo peko za klocnov kruh in povitice, mala deca pa skrbno pazi, da za materinim hrbotom ujame priliko poskusiti, če je

„fila“ za povitice dobra ali ne. —

Ko nastopa prvi mrak božične noči, prične mala deca cukati mamico za krilo, povprašujoč: „mamica, kaj mislite, bode li Jezušček prinesel kako darilo? Saj običajno vedno prinese — ?!“ Čim bolj nastopa tema, tim nestrpnje še silijo otročki v stariše, da prižgo lučke na božičnem drevescu. —

Slika, ki se ti nudi ob tej priliki, ko začne družinski oče prižigati svečko za svečko, je tako ganljiva, da se le malokdo ubrani solza radosti ob spominu na najsvetlejši dnevi svoje mladosti... —

Leta 1905. sem prisostoval božičnici pri svojem znancu, ki sicer ni bil premožen na imetju; bil pa je blagoslovljen z otroki, s katerimi ga je „štorklja“ obdarila — 8 krat. Ko je bila vsa družina zbrana okrog mize z jaslicami in je oče pričel nažigati svečko za svečko, na bogato okrašenem drevescu, se je prvi oglašil 4 letni Pepček: „Oooooj, kak je to lepo! Vsi ostali pa so z očmi sledili očetovi roki in najraj bi kar sami splezali na drevesce, ter pomagali z nažiganjem. Njih obrazi pa so kar bliščali same otroške blaženosti in angeljske radosti. Ko so skupno odmolili angeljevo čiščenje, je pričel oče deliti Jezuščkova božična darila, počenši pri najmlajšem Pepčku, ki je dobil zimsko perilo in novo toplo oblek'co. Lizika (stara 5 let) pa 2 para nogavic in obleko za zimo. Veronika (stara 6 let) je prejela novo obleko, ter šolske potrebščine. Micika (8 letna) pa nove nogavice in čevljičke. Matilda (10 letna) se je kar začudila nad balo perila in nov. čevlji. Francek (12 let, ki je bil ministrant) je prejel od Jezuščka vso novo opravo od nog do glave, da ga v cerkvi nebi zeblo, pa še sanke za nameček.) Rozika (13 letna) je dobila nove čevlje, 2 para nogavic in molitvenik. Milan (star 17 let) pa je prejel nekaj novih srajc, kravat, rokavice ter knjigo za note. —

Za sprejeta Jezuščkova darila, so se malčki oddolžili stem, da so z angeljskimi glasovi zapeli: Sveta noč, blažena noč, itd., mamica pa je prinesla raznovrstne pogače za večerjo, nakar so se deca spravili vsi srečni in zadovoljni spat. Tako je bilo običajno povsod.

Kakšen bo pa letošnji Božič???

Bodo tudi mamice pekle povitice? Ne! Samo črnoklocnov kruh. Bode Jezušček tudi letos prinesel oblekce, obuvale, perilo ter raznotera druga darila? Bog ve! Če ga ne bode zadržala carina; in če ga ne bodo oropali bogataši! — Kako bodo letošnji Božič očetje prižigali lučke ob jaslicah? Najbrž bo morala veljati samo petroleika. Bomo tudi letos do solza radosti prešinjeni gledali sveče in vriskajoče obraze naših malčkov okrog božičnega drevesca? Mislim, da se bomo solzili vzdihujoč: „Moj Bog, moj Bog! Zakaj si nas zapustil!“

Letošnji Jezušček bo prišel kot sirota, ter molče obiskal nas — sirote —! Onim — pa bo rekel: gorje vam, ako ne popravite krivice, ki ste jo storili mojim najmanjšim bratom — !

Kvišku srca ob svetih dneh! Če je kača krize v naših žepih, naj ne bo v naših — srcih!

Skokoma v prepad bede.

Oskar se je pojavilo na denarnem trgu pomanjkanje gotovine, je opažati rapidno napredovanje gospodarske krize. Število zavarovanih delavcev je bilo manjše nego istega datuma lanskega leta:

- 15. VIII. za 2.794 delavcev
- 1. IX. za 2.591 delavcev
- 15. IX. za 4.669 delavcev
- 1. X. za 5.468 delavcev
- 15. X. za 6.821 delavcev
- 1. XI. za 9.119 delavcev
- 15. XI. za 10.577 delavcev
- 1. XII. za 11.023 delavcev

Tudi za poostreitev gospodarske krize je značilno, da se mnogo bolj odpuščajo moški delavci nego ženske. Na eno odpuščeno žensko odpade že več kot 6 odpuščenih moških delavcev mesto nekdanjih štirih. Na vsako zavarovano žensko pa odpadeta samo dva zavarovana moška delavca.

Zdravstvene razmere so se pri moških neznatno poslabšale (odstotek moških bolnikov je narastel za -0,06) na 2,12(%) dočim so se pri ženskah precej zboljšale (odstotek ženskih bolnikov je padel za od -32 na 2,56 odstotkov).

Padec povprečne dnevene zavarovane mezd (katera odgovarja približno povprečnemu dnevni delavskemu zaslužku) se je povečal za Din od -0,86 t.j. za 3. eno tretino odstotkov. Faktično znižanje delavskih plač je pa še večje, ker podjetniki vedno pravilnejše prijavljajo delavce v zavarovanje.

Celokupna dnevna zavarovana mezda je padla za Din 347.792,30. To pomeni, da je delavstvo, zavarovano pri OUZD izgubilo radi gospodarske krize, t.j. radi odpustov iz službe in radi krajsanja plač, dnevno blizu Din 400.000 ali mesečno ca 10 milijonov na prejemkih. — Dohodki OUZD-a (bolniški prispevki) so se radi tega znižali dnevno za več kot Din 20.000 ali mesečno za več kot pol milijona dinarjev.

Te številke in suha dejstva so pač glasnejša govornica, kakor vsi dolgovozni članki. Verem odraz so sedanje težke dobe, katere vladar je vesplošna gospodarska kriza. Kam bo nas tako stanje dovedlo, naj izračuna vsakdo, ki količkaj misli naprej sam. — Predvsem bo treba misliti na širokopotezno zavarovalno akcijo vseh brezposelnih in druge izdatne protimere, ki bi to zlo uspešno vsaj zaježile, ako ne preprečile!

Volitve v naš senat.

Kakor znano, se bodo v nedeljo, dne 3. januarja 1932 vršile v Ljubljani volitve v senat, (t.j. starešinska zbornica) ki ima nalogo odobravati ali odklanjati sklepe spodnje poslanske zbornice, katero sestavljajo 8. novembra t.l. izbrani narodni poslanci. Za te volitve, pri katerih imajo pravico glasovanja samo izvoljeni narodni poslanci in župani vlada veliko zanimanje, ker ni vseeno, kdo bo zasedel tako važno častno stolico. —

Na sestanku volivcev za senat, ki ga je sklical ljubljanski župan g. dr. Dinko Puc v ponedeljek dne 14. t. m. v mestni posvetovalnici v Ljubljani, so bili kandidati, oziroma namestniki določeni sledeči gospodje: dr. Vladimir Ravnihar, odvetnik v Ljubljani, dr. Miroslov Ploj, veliki župan v p., Maribor, dr. Janko Rajar, veterinarski delegat na Dunaju, dr. Fran Novak, odvetnik v Ljubljani. — Namestniki: dr. Alojzij Goričan, župan v Celju, Jakob Zdravec, industrijalec, Središče, Ivan Sanci, kmetijski svetnik v p., Ljubljana, Ciril Pirc, župan v Kranju.

Kakor smo informirani, bo vložen za te volitve več volilnih list, med temi ena, sestavljena od bivših državnih poslancev prve ustavotvorne skupščine in uglednih županov. — Volilna

borba bo tedaj zelo zanimiva. Za potek volitev vlada velik interes. O teh volitvah bomo še podrobno spregovorili.

Dopisi.

USPEH VINSKEGA SEJMA v Ivanjkojih. Vinski sejem, ki se je vršil 10. t. m. v Ivanjkojih, kakor nam poročajo, je bil prav zadovoljiv. Bilo je mnogo prav dobrega, večinoma sortiranega vina letnikov 1927-1931, iz ormožko-ljutomerskega okraja. Najboljše ocene od strani strokovne komisije so dosegli: rulandci, silvanci, burgundci, (beli), traminci, dišeči renski ali mali rizlingi, (italijanski rizlini manj) ter šiponi ali mozlerji. Cene so se gibale med 3,50 do 6 Din, največ pa med 4 in 5 Din. Vsak kupec bo gotovo zadovoljen z letošnjimi vini, ker večina teh nudi nekaj posebnega glede arome in polnosti. Kupci so bili iz raznih krajev Dravske banovine, posebno iz Ljubljane in ljubljanske okolice. —

VINSKA razstava v Ljutomeru. Vinska podružnica v Ljutomeru bo priredila 12. januarja (torek) 1932 vinski sejem in razstavo v dvorani g. Strasserja. Na poskušnjo bodo vina iz vinarških okolišev, in sicer: gornjeradgonskega, ljutomerskega, štrigovskega in ormožkega. Za ta vinski sejem vlada že veliko zanimanje med vinogradniki ter našimi in inozemskimi kupci. Vabijo se vsi vinogradniki iz omenjenih okolišev, da razstavijo svoja vina, kajti na ta način jih bodo vinski kupci mogli poskusiti in se prepričati o izvrstni kakovosti letošnjega pridelka. Vsi producenti, kateri žele svoja vina razstaviti, naj to prijavijo najkasneje do 1. januarja 1932 v pisarni mestne občine Ljutomer. Istotam se sprejme tudi vino za razstavo, ki se mora poslati do 8. januarja, in sicer od vsake sorte 3 steklenice po sedem desetink l. Kdor nima primernih steklenic, jih dobi pri mestni občini Ljutomer, kjer se dobe tudi vsa natančnejša pojasnila. Opozarjamo vse interesente in producente, vinske trgovce in gostilničarje, da si ogledajo to vinsko razstavo in se sami prepričajo o izvrstni kvaliteti letošnjega pridelka, ki se odlikuje z nizkimi cenami, kakor še nikoli poprej. —

GLAS IZ OBCINSTVA. — Ljudje vprašujejo kaj je „Narodna Sloga“ in katera načela zastopa? Povsod danes odmevajo vprašanja: Kaj si? Koliko brezzmornosti in grobega egoizma je v teh besedah! Vsi kakor da beže od najvažnejših vprašanj države in naroda. Ali si človek? Katera in kakšna so tvoja dela ter tvoje poštenje. Mi smo kristjani — pravijo eni. Mi pa brezverci — kriče drugi. Ali ne pomislijo neumneži, da so pod krščanskim imenom največji krvoločneži in zveri (Italija) ter, da so brezverci podobni barbarom (Rusija). Koliko srečnih ljudi se danes odeva v ta ali oni plašč z zvenečim imenom društva ali plemena, a pod tem pokrovom je sama gniloba in brezobzirna sebičnost. Hudobija je zašla v vse sloje družbe. Nagradila se je ekspanzivna rušilna sila, brezcilna in brezidejna: Mržnja vseh proti vsakemu ter vsakega proti vsem. To je gnjilo jedro današnje družbe. — Vi to morate vedeti in videti! Zato nesmete iti po potih, kakršne-koli stranke ali društva in ne po potih laži in mržnje, nego po potih ljubezni pravice in resnice. To mora biti vaš program in vaša odločna volja. Ljudje pa nesmejo vprašati kaj je „Narodna Sloga“ nego kakšna je. Da kakšna je napram bratu, narodu in državi. Zato bo vsak razumen državljani, najsi je poprej pripadal tej ali oni stranki, samo da danes misli odkrito in pošteno — vzlasti v svojem ožjem krogu razširjal „Narodno slovo“, ki hoče biti vsem pravičnim,

poštenim in teptanim zavetišče njih teženj. — Vzlasti ob praznikih bo zato sijajna prilika. —

— I. S. — Janežovci, sv. Urban p. Ptuj.

IZ KAMNIKA nam piše sotrudnik B. — sledeče: „Narodna Sloga“ je dober list. Tudi v moji notranjosti se vstvarjajo sodbe, da mi vsi potrebujemo složnega skupnega delovanja, če se hočemo rešiti. Mi pa dostavljamo: Naš list si je že po svoji 6. številki osvojil večji okoliš, kakor je ptujski in ima naročnike v vseh večjih krajih Dravske banovine. — Objavljamo take dopise s pripombo, da so — sicer proti običaju — „neverjetnim Tomažem“ istim na razpolago. —

ARETACIJA Ptujčana na Dunaju. — Na Dunaju so na podlagi več tiralic aretirali Antona Habermana, „trgovca“ s sadjem v Ptuj. Imenovani je v Avstriji zagrešil več nerednosti, ki gredo v visoke svote. Kakor izvemo, je več oko iških kmetov oškodovanih v sled manipulacij imenovanega, ki je že večkrat prišel v konflikt s paragrafi. Vse obsojbe je vredno če kak brezvesten spekulant izrablja kmetovo bedo za svoj osebni dobiček. Kmetje, pazite, da ne nasedate takim ljudem in — se poprej prepričajte, s kom imate posla! —

PRVI PLEMENITI podpornik po geslu „Odpri srce, odpri roke, otiraj bratovske solze“ v korist našim revnim Haložanom se je odzval. To je ugledni in po svoji dobrotljivosti daleč na okrog sloveči človekoljub g. Jakob Zdravec iz Središča, ki je poslal v gornjo svrhu 50 vreč moke. Najpotrebnejše družine bodo vsaj za letošnje kritične božične praznike dobile malo tolažbe. Upati je, da bo plemeniti vzgled našel še več posnemovalcev, ki bodo vsaj delno olajšali najhujšo bedo najbednejših, ki bodo svojim dobrotnikom v sili — trajno hvaležni. —

TEDENSKA policijska kronika v Ptuj. Te dni je še do sedaj neznan storilec izpred trgovine Artenjak in Schöštarič ukradel 800.- Din vredno moško kolo, last Šros Franca iz Ptuj. — Dalje se neki moški velike suhe postave, okrog 25 let star, podol. obraza, kost. las, brke in brado brije, in oblečen v temno-sivo, že precej ponošeno obleko pomudil pri C. A. v Ptuj in ko se je C. za kratek čas odstranila, je neznanec izrabil priliko, ter iz nezaklenjenega stanovanja ukradel moško srebrno uro, vredno 400 Din., dalje par ženskih čevljev, vrednih 200 Din. Ko pa je C. tatvino opazila, jo je neznanec odkuril iz mesta. — Š. A. iz Ptuj je še mladoletna in že precej rada seže po tuji lastnini, tako je dne 12 t. m. ukradla prodajalki Rudolfini H. iz Ptuj ročno torbico z nekaj gotovine. Skupna škoda znaša 110 Din. — Ker pa je Š. še mladoletna, so jo oddali starišem v strahovanje. — Aretacije: — Za kratek čas se je pomudila Metoda M. iz Maribora v raznih ptujskih kavarnah, ter s svojimi lepimi pogledi vabila moške na kratek pomenek proti plačilu. Zgodilo se je pa ravno nasprotno: Nerazpoložen stražnik jo je povabil na sladkosti teme tuk. zopora brez plačila. Ker pa se je izkazalo, da je Metodica spolno bolna, so jo oddali v mariborsko bolnico, odkoder jo bodo oddali sodišču. — Radi kaljenja nočnega miru so bili aretirani K. A. iz Ptuj, J. A. iz Krčevine in S. A. iz Brega pri Ptuj. — Vloženih prijav je bilo 5 radi prestopka obrtnega reda, 2 radi trpinčenja živali, 3 radi vožnj. z motornim vozilom brez voznega dopustila, 4 radi ponesnaženje ulice in 20 radi prestopka cestno-police. reda. — K. Aretaciji: Dalje so bili aretirani 3. zaradi delomrznosti in 2. zaradi beračenja. —

SLOV. BISTRICA. — Izprememba v občinskem odboru marsikomu ni po godu. Mislimo, da prenagla kritika

nikakor ni na mestu in moramo mirno čakati, da pokaže novo sestavljeni občinski odbor, da je na mestu in bodo zabavljaci avtomatično odpadli. Gotovo pa je, da uživa novi župan g. dr. Simon Jagodič kot človek vsestranske simpatije. — Pred dobrima dvema tednoma je bil imenovan za banskega svetnika slovenjebistriški ekonom g. Vinko Gornjak. To imenovanje je bilo zelo presrečno, ker je imenovan strokovnjak v kmetijstvu in so mu gospodarske razmere našega Počorja in sploh našega okraja temeljito poznana, tako da bo lahko zastopal interese kmetijskega življa v banskem svetu — Zadnji sejem v letošnjem letu 15. t. m. je očito pokazal gospodarsko mizerijo, ki ubija našega kmetovalca. Sejmišče je bilo skoraj prazno in ni bilo skoraj nikakršnega prometa. Goveja živina se je prodajala direktno pod ceno. Za krave so ponujali kupci in prekupčevalci 60 par do 1 din.

PROSVETNO življenje v Ptuj. — Koncert Glasbene Matice. — V soboto, dne 12. decembra se je ob 20. uri vršil v prostorih Glasbene Matice koncert, ki je nudil številni publiki prav lep užitek. Tako instrumentalne, kakor vokalne točke so bile izvedene s tako preciznostjo, kakor to zmore le malokateri zbor. Prvenstvena zasluga gra zborovodji g. Šedlbauerju, češkemu rojaku, ki se je z dušo in telesom vživel v kulturno poslanstvo Glasbene Matice v Ptuj. Le škoda, da ima GM za svoje prireditve — pri sedanjem razveseljivem razmahu — pretesne prostore. —

KONCERT „SVOBODE“. V prostorih Glasbene Matice se je dne 8. t. m. vršil ob lepi udeležbi koncert delavskega pevskega odseka „Svoboda“. Med 14 točkami, ki so jih dali agilni pevci, je najbolj ugajala 13. točka („dvanajst razbojnikov“), pri kateri je briljal baritonist Alojzij Arnuš. Bil je povsem aklamiran. Mnenje javnosti je, da imenovani še mnogo obeta. — Redno predavanje „Svobode“ se vrši vsako sredo zvečer. Obisk je vedno povoljen. Zanimanje po izobrazbi stremčega delavstva in drugega občinstva je razveseljivo. — Le krepko naprej po začrtani poti! — J. R.

NAŠ TALIJIN HRAM — samuje. Velika gospodarska škoda je, da je temu tako. Le tupatam se oglasi kako društvo, tuji gosti — in kinosence begajo po platnu. Pa bo tudi v tem oziru boljše, ker imamo v Ptuj mnogo za oder nadarjenih ljudi in leži vsa skrivnost rešitve iz te krize: V energičnem začetku! Tedaj na plan! —

NEVERJETNO, a na žalost resnično! — Začuden smo obstali pred lepakom ptujkega kinogledališča, katerega je neki brihtnež menda nalašč tako zmrcvarjeno sestavil in prevedel, da človeku kar slabo prihaja. Pravimo: „menda na aš“, ker ni verjetno, da je komu do tega, da tako očitno prikazuje svojo — nevednost, da ne rabimo drugega izraza. Čujte in čitajte: Noetova barka je prevedena na „Noahs Ba ke“ (!) namesto Arche, kar ve vsak otrok; — „Vesoljni potop“ je „Sündflut“ (edino pravilno je „Sintflut“). Ita Rina, naša slovenska filmska zvezda se bo lepo zahvalila, da je brihtnež njen „Frühli erwachen“ prevedel na „Polet e se bliža“, (ubogi pojmi o letih ča ih in — slovnic!); „Das Weib, die Be tie“ je prevedel mož na „Zena Bestija“, kakor da je ta pridevek — krst o ime... itd. — Ne oziraje se na eventualne lahko razumljive tiskovne pogrške, trdimo povem upravičeno, da take kozlarije nikakor niso krivda prizadete tiskarne, ampak grdo izrabljanje zaupanja iste v človeka, kateremu je poverjeno prestavljanje besedila, kar sramoti: 1. slovenščino, 2. nemščino 3. škoduje tiskarni 4. podjetje smeši in 5. ustvarja prav čudne vtise pri — tujcih,

ki posečajo naše mesto. — V Mariboru so slično „afero“ solidarno spravili z dnevnega reda. —

PROTI NEKULTURNEMU preklinjanju. — Prejeli smo zelo značilen dopis, ki je vreden objave v vseh poštenih listih: Ni dovolj, da se Slovenci pridušamo in hudičamo ob vsaki veselji in žalostni priliki, temveč smo se navzeli tudi importiranih (uvoženih!) laških kletvic, ki so več kot ostudne, razuntega pa za prave Slovence — sramotne! Takisto je z madžarskimi kletvicami, a srce nas naravnost boli, kake prostaške kletvice prinašajo domov naši mladeniči, ki prihajajo od vojaške službe na dopust... Ni, da bi jih ponavljali, saj se jih že nežna šolska deca poslužuje, seveda podzavestno! Po našem skromnem mišljenju naj bi vojak bil prisposoba viteza Domovine, naše lepe Očetnjave ne pa „junaški“ preklinjevalec Matere božje, očeta, matere, sestre — vsega svetega. To so stvari, o katerih ne smemo molčati, ker dolgujemo časti našega naroda na znotraj in zunaj vse, kar imamo. Naša usta pa naj ne bodo izliv gnjilobe! Vsaj ob praznikih skušajte omiliti to našo narodno sramoto! —

CESTNA MIZERIJA pri Sv. Urbanu. — Pri nas je res velik križ: Številni kmetje in posestniki so voljni, da zastonj navozijo prodca, tako brata Simonič vsaki po 50 kubikov brezplačno; takisto da ugledni kmet Pelc zastonj svojo bogato gramoznico na razpolago v splošno korist vseh. Mnogi so pripravljani, tudi denarno prispevati, le občinska uprava se ne gane. Takšno gospodarstvo vzbuja upravičeno nevoljo vseh prizadetih; kajti prvenstveno trpi kmet-proizvavec, ki muči svojo živino po nepotrebnem; trpi trgovec, ki ne more po pridelke k kmetu; trpijo avtomobili, ki brzo prevažajo vse tovore in v slučaju požara, ko ognjeni element grozi vpepeliti kmetu vse, kar ima, —

kako naj gasilci vozijo preko jarkov na kraj nesreče? In če kličete zdravnik? — Neverjetna zanikernost odgovornih, o katerih se lahko prepriča oblast — je vzrok zelo upravičene kritike. —

DOPIS IZ OKOLICE.

Kaj čuk piše, naj sova bere, saj pri Vrbanu se vse že proti dere. — V Svetincih so srečni kmeti, zato imajo vsako leto došti žeti. Zagajski Miha žegen jim deli. (Tak se njemu zdi.) Moliti Miha dobro zna, če mu kdo le jošjo da; če je jošja prav debela, te je Južovca vesela; če pa Miha hrast dobi, te se Južovca smeji. — Za procesijo je „Kirbiš“ dober, ker zastonj moliti Miha je premoder. Njemu se moliti tam potrebno zdi, kjer se pečejo gosi. 200 Din je lep „Gedin“, „Janžov“ jih ja težko plača, zato jih Miha gladko v žep potlača. Kaj misliš, da smo le vsi nori? Ti denarce si pograbil, in nas za vero osleparil. — Zato pa lepo priden bodi, da zadnji up ne gre po vodi. — Prihodnjic pa bo čukov ostri kljun še marsikaj povedal „vun“. —

OD SV. URBANA pri Ptujju nam pišejo: Vaš „čuk“ se je kar monopoliziral na nas, kar marsikomu raztegne obraz. Pametni vemo, da nam dobro hočete in nočete nikomur delati krivice. — Našo gospodično imamo res vsi radi, ker je z nami preprostimi ljudmi bolj prijazna kot nadute in pošminkane mestne frajle. Prav ste imeli, da ste to povedali zaradi jeze tistih, ki imajo previško svoje nosove zavilane. — Dobro bi bilo, da podregnete malo radi naših cest, — sijajne razsvetljuje ter se ozrete na druge težave, o katerih še bomo poročali. (Opomba uredništva: Le pridno delajte za list, da bo imel več naročnikov. Pišite čisto resnico. Vedno bomo z vami. Več naročnikov pridobite, več bo prostora v časopisu. Prazniki so ugodna priložnost za agitacijo.)

„FAULES GESINDEL“ — se v govorici brežrčnih ljudi imenuje človek, ki si je med delom zlomil roko in postal za delo kolikortoliko manj zmožen. Tak naslov je zahvala za delovanje človeka, ki med hrumečimi stroji riskira sebe, svoje ude, svoje zdravje, svoje življenje. Miselnost preobestnih gospodarstov, ki niso nikdar težko prislužene trde škorje kruha močili s solzami je mimo vseh pomislekov ne-le vnebovpijoč greh, ampak je ta izjava, katero lahko dokažemo z imeni zelo značilna za miselnost tistih prenapetežev, ki se ne zavedajo, da so njih blagajne napolnili ne-le delavski žulji, ampak tudi polomljeni udi sužnjeva kapitala. —

PTUJSKI KINO — brez predstav. Dočim ima mnogo manjši Ormož v svoji hvalevredni podjetnosti že zvočni film, smo Ptujčani za praznike na nedoločen čas zaprli naše kino-gledališče. Očitni sadovi polovičarstva, maščevanje starih grehov in drugega nič!

KMETIJSKO BRALNO društvo v Rogoznici pri Ptujju je v nedeljo dne 20. decembra 1931 v dvorani gostilne Brašič v Novi vasi vprizorilo po I. Češniku pridelano in priljubljeno narodno igro s petjem „Domen“. Obisk je bil zelo lep. Nastop posameznih igralcev pa nam daje jamstvo, da polagoma izginja iz naših vasi nekulturna surovost in da tudi priprosti ljudje iščejo v lepi oderski umetnosti svoj užitek. Režija g. Arnuša je bita na višku pa tudi igralci so se po svojih močeh potrudili. Le korajžno naprej v kulturnem delu! — J. R.

RAZNO.

Kraljevska vlada je izdala naredbo, glasom katere se morajo žigosati vsi 1000-dinarski bankovci. Žigosanje se je začelo z 21. decembrom in bo trajalo le kratek čas. Ker bo ta posel obvojlala Narodna banka in njene podružnice s

posebnim večbarynim žigom, opozarjamo javnost, da ne skriva denarja doma, ker bi sicer lahko povzročilo občutno škodo srečnih posestnikov „jurjev“. Pri žigosanju se ne bo nič odtegnilo, zato naznanite vsakega hujskača oblasti. Isti so se namreč že pojavili. Sicer pa je najboljšo, da vložite svoj denar pri kakem denarnem zavodu, ki bo sam oskrbel žigosanje bankovcev. —

Pismo gorenjskega Toneta.

U Ptuj 13. XII. 31

Če m' l' kolkajn čs dapaša jo mahnem tud' kam u bližjo ukolco. Nej vam zde pupišm jano „tako rajžo“ koko sm hvadu iz Ptujja u Ljutomer.

Tori prou jan lep jesensk' jutr ja biv k' sm se pudav „na to rajžo“. Ne se zmiram zgudi čuvek kaka nasreča uhka na pot če se pela bodsi z avtaral' ulakam, sm reku kar sam prseb: Tone, narbl pametn ja, če jo kar peš prinnm prke Ljutomer. Tko sm tud' napravu! Večkrt sm se med putoma ustavu jn ubčedvov to lepo deželu štajarsko. Na misu mja pršva tud' tista lepa pesm kjo fantje tud' na kranjskm tle rad zapojejo:

Pojma na štajarsko gledat
Kva-devajo lubice tri
Parva ja kuharica
Druga ja „kelnarca“
Treka, pa ljub'ca mojga srca!

Pusebn k' sm hvadu mim vino-gradu, kr nism mogu naprej — ja ležejn sm gratu. Ko sm se mav pukrepčav z dvabro kaplco sm jo pa tku rezu naprej kokr b' biv iz pupirja, al kokr če se voz z šmiram namaže.

Prou čist nč me niso nuge bolele k' sm pršu u Ljutomer. Tam sm se ugvasu prsojmo rujak — gurencu kja tud pesnk jn pisatlj Cvetkotu Gularju, kja že zde čist Lutomerski mestn „purgr.“

Drug dan me ja vodu u soje vinske gurice k jh ima v ubližn znan'ga Jeruzalema.

A. Stražar:

Zatajeni sin.

Pripoved iz časa tlačanstva.

(Peto nadaljevanje.)

Tiha zvezdatna noč je bila, ko je Peterček koračil iz ljubega domačega kraja. Prišel je do njemu tako priljubljene starodavne podružne cerkve sv. Marjete.

Brez najmanjšega strahu je stopil skozi pokopališčna vrata; kajti pokopališče je okrog cerkve. Stopal je mimo grobov, nato pa se vsedel na zidno ograjo — taborsko obzidje. Nekaj časa je zamišljeno zrl v nižavo, tja doli v domačo vas. — Blagroval je ranjke, ki mirno počivajo v grobeh, pa nehote vzdihnil: Srečni ste vi, ki tukaj spite v grobeh. Dokončale ste svoje življenje, ki je vse polno sovraštva, žalosti, trpljenja in jeze; — v miru ste. Blagor vam!

Znova se je ozrl tja doli v domačo vas, kjer so njegovi prijatelji, znanci pa ljuba njegova mati! — A tam na desni na precej strmem hribu pa je videl ob mesečini reberski grad. Zaškrtal je z zobmi, dvignil pesti, pa glasno spregovoril: Da, da, tamkaj pa je gnezdo tega prokletega sladkobesednega zapeljivca moje nesrečne matere; — gorje ti lopov graščinski! Te moje nesrečne bridke ure bodo tebi še tudi prinesle maščevanje!

Predno je odhajal iz pokopališča, se je v kratki molitvi ob grobu svojega nepozabnega birmanskega botra še poslavljal, a nato pa se odpravil na pot. —

Koračil je v mirni mesečni noči v tri ure oddaljeno vas Bičevje. Odločil se je oglasiti v daleč na okrog znani Kukčevi gostilni.

Kot drugim, je bila tudi njemu dobro znana ta gostilna, da je tamkaj sha-

jališče glasovitih rokovnjačev. S temi je hotel priti skupaj! —

Ker je hitro hodil, je prišel tja še pred tem časom. Za hip je postal mladi nočni popotnik pri malem zamreženem hišnem okencem. Slišal je glasno govorjenje možakarjev. Govorili so v raznovrstnih narečjih in jezikih, a poleg tega tudi prav robato preklinjali. — Vedel je iz tega, da so to pravi rokovnjači!

Pogumno je potrkal na močna vežna hrastova vrata. Odpirat mu je prišel sam Kukec orjaški in bradati možakar.

Krčmar, kakor vsi ti pivci so se zelo začudili temu mlademu nočnemu popotniku, ki se je vsedel k mali mizici ob veliki zeleni peči.

Prav pazljivo je zdaj pa zdaj Peterček pogledoval na „pisano družbo“, ki je sedela njemu nasproti, okrog velike javorjeve mize. Vsak izmed teh, bilo jih je osmero, je bil drugače opravljen; a nobeden ne po kmetiško. Vsa ta njih obleka je bila podobna obleki „grajških šribarjev“ (pisarjev).

Pa tudi ti možakarji so z vso pažnjo ogledovali tega novega mladega gosta, ki je večerjal. Kar naenkrat pa vstane izmed te družbe krepak in izredno prikupen možakar v starosti okrog 40 let, ki je imel lepo zrastle rumeno brado. Bil je tudi najboljšo opravljen, pa ogovori Peterčka:

„Pozdravljen ti mladi prijatelj! Od kod prihajaš, kam si namenjen?“

Peterček tudi vstane, ter pogumno spregovori:

„Pozdravljeni vsi skupaj! Upam, da sem našel prave! Vas sem iskal, poznam vas! — Ali me sprejmete med se? — Ne bo vam žal, a o vsem drugem se še domenimo.“

Vsa ta družba se je pomenljivo spogledala — a nato se pa znova oglašati z rumeno brado:

Fant, všeč si mi! Povem ti, jaz sem znani Dondež; vem, da si že slišal o njem. Če si zato semkaj prišel, pojdi v našo družbo! Se pred jutrom boš šel z nami v „naše kraljestvo.“

Peterček je prisedel k poglavarju Dondežu ali „papežu“ kakor so ga imenovali vsi rokovnjači. — Pripovedoval je, kaj ga je dovedlo v njihovo družbo. —

Ravno v jutrajni zarji, so ti Kukčevi gostje zapustili gostilno. Z njimi je odhajal tudi Peterček, odšli so v znano „Črnograbniško hribovje“.

Po dobri urni hoji so se ustavili v rhu znanega gorovja Rakitovca. Na povelje Dondeža so posedali po tleh. Občudovali so to krasno mlado jutro, ter bližnjo in daljno okolico doli v nižavi. A tja proti jugovzhodni strani ravno na nasprotnem pogorju pa jih je pozdravljala daleč na okrog poznana Limberška gora, znani božjepotni kraj sv. Valentina. —

Šele čez čas se oglašil poglavar Dondež:

Kajne, ti mladi fant, da je lepo v tem našem kraljestvu. V teh gorah v teh zelenih gozdovih? No, sedaj smo se pa že oddahnili. — Pojdimo dalje — kmalu bomo pri naših ostalih tovariših. Vstali so in odšli naprej. —

CETRTO POGlavJE.

Ne boj se ljubljeno

dekle — Angelica! —

V našem varstvu si —

a gorje temu graščinskemu psu —!

Naši sivolasi dedje kaj radi pripovedujejo svojim zvedavim vnukom, kako je bilo „v preteklih časih“ življenje v naši domovini slovenski. V trdnih zidanih gradovih so prebivali večinoma samo nemški graščaki, ki so okrutno stiskali in izžemali naše prednike — tlačane.

Pa še ne samo to, vmešavali so se tudi v njihove družinske razmere, pa z zvijačo ali tudi kar z okrutno silo odpelevali brhka dekleta in jih onečaščali na svojih gradovih. —

Eden izmed takih graščakov je bil tudi rožeški. Ta grad (ki je sedaj že v razvalinah) je v moravškem okolišu, v bližini Limberške gore, pa tudi v bližini „Črnega grabna“.

Vsa brhka dekleta iz bližnje in daljne okolice so se bale tega rožeškega graščaka. —

Bilo je neki jesenski dan, ko so tlačani delali na grajskih rožeških njivah. Izmed deklet je bila tudi Zlatarjeva Angelica iz Podstrani stanujoča.

Groza in skrb se je polastila tlačanov, ko so zagledali, da jezdijo proti njim poznani graščinski jezdeci. Koncem njive so razjezdili, ter šli k tlačanom. Prav prostaško in nedostojno so se obnašali napram dekletom. Osobito še sam graščak. Prišel je tako do Zlatarjeve Angelice! Oči so se mu poželjivo zaiskrile kot divji zveri, ki opreza na plen...

Čez čas pa spregovoril: „Dekle, jutri dopoldne pridi do — mene v grad!“

Šele ko so znova odjezdili ti „vražji graščinci“ so si tlačani oddahnili — a Angelica pa je jokala...

V mraku so se vračali tlačani na svoje domove. Medpotoma so vsi tolažili potrto Angelico. Nihče izmed teh siromakov ji ni vedel za pravo pomoč...

Ko so šli skozi mali gozdič, so jih kar naenkrat obstopili njim poznani rokovnjači!

Iz te gruče stopi mladi brhki fant — bil je Peterček — in spregovoril:

„Nič se ne bojte vi ubogi ljudje, vse že vemo! — Pa tudi ti se ne boj — Angelica! Ne boj se ljubljeno dekle! V našem varstvu si — a gorje temu graščinskemu psu...!“ (Dalje prih.)

Oj, koko lpi kraj so tuki, jn koko lpu
pugled na use strani. Pa tud lde tuki
so še pristi potone našh dedu: Gosto-
lubn, jn pušten. Sam ta uražja kriza
ja tud sm zašva; deb že kaj kmav zgini-
va! Vi moj rujak-kranci, tu sm se po-
pelite, tu boste lahk küpl dvabro vin-
sko kapleo jn pucen! Pridte! nabo vm
žav, pa stm boste saj mav pumagal vrlm
štajrskm rujakm.

Sej veste kva prav tist lep rek: Svaj,
k svajm!

Na puzabte na to! Vs upomina, vab'
jn use skp lpo puzdravla

Gurensk Tone.

Listnica nredništva.

M. K. — SV. URBAN. Družin-
skih razmer ne bomo objavljali. Sicer
Vaš Nacek itak dovolj trpi od dveh
žensk. Če ga imate kaj radi, svetujte mu,
naj stopi v turško vero. Takisto po-
vejte sosedu M., ki bo prišel na to, da
je za jezco še ena ženska preveč, kaj-še-
le pet! — Glede radija je pač križ. Vsak
po svoje boga moli in ljubezen do tu-
jih stvari je pri nekaterih še čudno ve-
lika. To namreč izhaja še iz tistih ča-
sov, ko so bili Turki v teh krajih... —
Osebnne zadeve ne sprejemamo, pač pa
pristnih „hecov“ več, da bo smeha,
ki je duševna hrana. —

L. B. PTUJ. — Bo že prilika, da se tudi
tistih stvari lotimo. Za sedaj je preose-
bno. — NS propagira pravo narodno
slogo, ker vemo, da je marsikateri pra-
vi Nemeč bolj uvideven kot nekateri
pokrajinski napihnjenci, ki, mislijo, da
so tista čudotvorna os, okoli katere se
ves svet vrti. — K. R. — Oni, ki se
razburjajo nad slovenščino v našem li-
stu, so uljudno vabljeni, da nam po-
šljejo kak prispevek v čisti slovenščini.
Imam namreč steklenico rdečila še na
razpolago. — „Mark Twain“. Se zafr-
kni, pa pošteno, kakor se kužek dresira,
namreč z bičem in — cukerkom. To
je prava taktika. — Vsem ostalim: Po-

trpljenje! Najvažnejše ima seveda pre-
dnost! —

SREČNE IN ZADOVOLJNE bo-
žične praznike Želi vsem naročnikom
in prijateljem „Narodne Sloge“, pisa-
telj: Anton Stražar. Ostanite še na-
dalje vsi naročniki, pa pridobivajte še
novih! Vaš znanec bo še tudi nadalje
pisal za vas zanimivne povesti. V kraf-
kem izide tudi njegova četrta knjiga.
Lahko se že sedaj naročate. — Po-
vejte o tem tudi svojim prijateljem! —

Širite „Narodno Slogo“!

Okrajna posojilnica Ormož

reg. zadr. z neom. zavezo

uraduje na cerkvenem trgu
tik farne cerkve vsak delavnik
od 8. do 12. ure dopoldan.

Hranilne vloge obrestuje
kolikor najbolj ugodno,
posojila daje zadružnikom
pod najugodnejšimi pogoji.

Najvarneje naložen denar!

Rezerve 700.000 din

Zadružnikov 1200

Vsakoletni promet
Din 120.000.000=

Hranilnih vlog nad
10 milijonov dinarjev

oooooooooooooooooooooooooooo

Z Vaše Zdravje

si osigurate
z rednim
uživanjem

S Radenske SLATINE

oooooooooooooooooooooooooooo

M. MACUN
gradbeno podjetje
Ptuj.

PISARNA

(4 prostori) evt. tudi veliki prostori za
skladišča

5 minur od mesta Ptuj, se dajo tako
ugodno v najem.

Uprava Zgor. Ptuj.

Pozor
Ptujčani
in
tujci!

Snežne čevlje in galoše popravljam Vam
poceni,
gojzerce po meri v bogati jaz imam zalogi,
takisto škornje, da se vsak o njih pomeni
takò bogati kakor ubogi!

Iz usnja finega in ruske juhte,
podplate pa trpežne, čevlje trdne
Vam nudim, vsi samo posluš' te:
Ob mojem delu nikdo se Vam nê namrdne!

IVAN RATISNOJNIK
Krekova ul. 1.

K Ljudevit Kuharič

veletrgovina

ORMOŽ

špecerije, manufakture
železnine ter vsega
stavbnega materiala.
Zaloga vseh vrst poljedel.
strojev.

PARNA ŽAGA:
nakupovanje mehkega in
trdega lesa, obdelava
vsakovrstnega lesa in
doga za sode.

Božična in novoletna DARILA!

Po najnižjih cenah pri zelo veliki
izbiri nudimo vsakovrstno
zlatino, ure, kina-srebro,
gramafone in plošče.

Tudi na obroke!

K. Ackerman & I. Kindl
PTUJ

Ivan
Vincekovič
umetno, trgovsko
vrtinarstvo
vezanje sobjkov
in vencév

Prodaja vseh
vrst zelenjave.
Urejevanje
vrtov in
parkov.
Ptuj, Ljutomerska 16.

TIVAR-obleke

samoprodaja
V. RIBIČ - PTUJ

Maks Weissenstein - Ptuj

mesar, prekajevalec in gost.
Dnevno sveže hrenóvke, klobase
vseh vrst, mast in prvovrstno meso.
Pristne lovske klobase.
Najmodernejša mesnica in prekajevalnica nasproti kloštri.
V gostilni (dvoj Vuk) vsak čas toplo in mrzla jedila in dobra hal. vina.

Franc Sal. Lenart, Ptuj

velika skladišča manufakturnega
in tekstilnega blaga

Na drobno

Na debelo

Zadružna elektrarna

za Ptuj, Breg in okolico

r. z. z o. z. v Ptuj

priporoča svojo bogato zalogo svetilnih teles,
elektr. likalnikov, kuhalnikov in raznih žarnic.
Primerna božična darila za gospodinje.

Za Božič

Zvonimir Mohorič — Maribor:

Božični zvonovi.

Tam na gričku u kapeli
trije zvončki so viseli,
šo viseli in so peli
čez ledeno božjo plan,
ko se svital, mrl je dan.

Prvi zvonček je prepeval,
je prepeval in odmeval:
Bogu daj, kar božje je,
carju pa kar njemu gre.

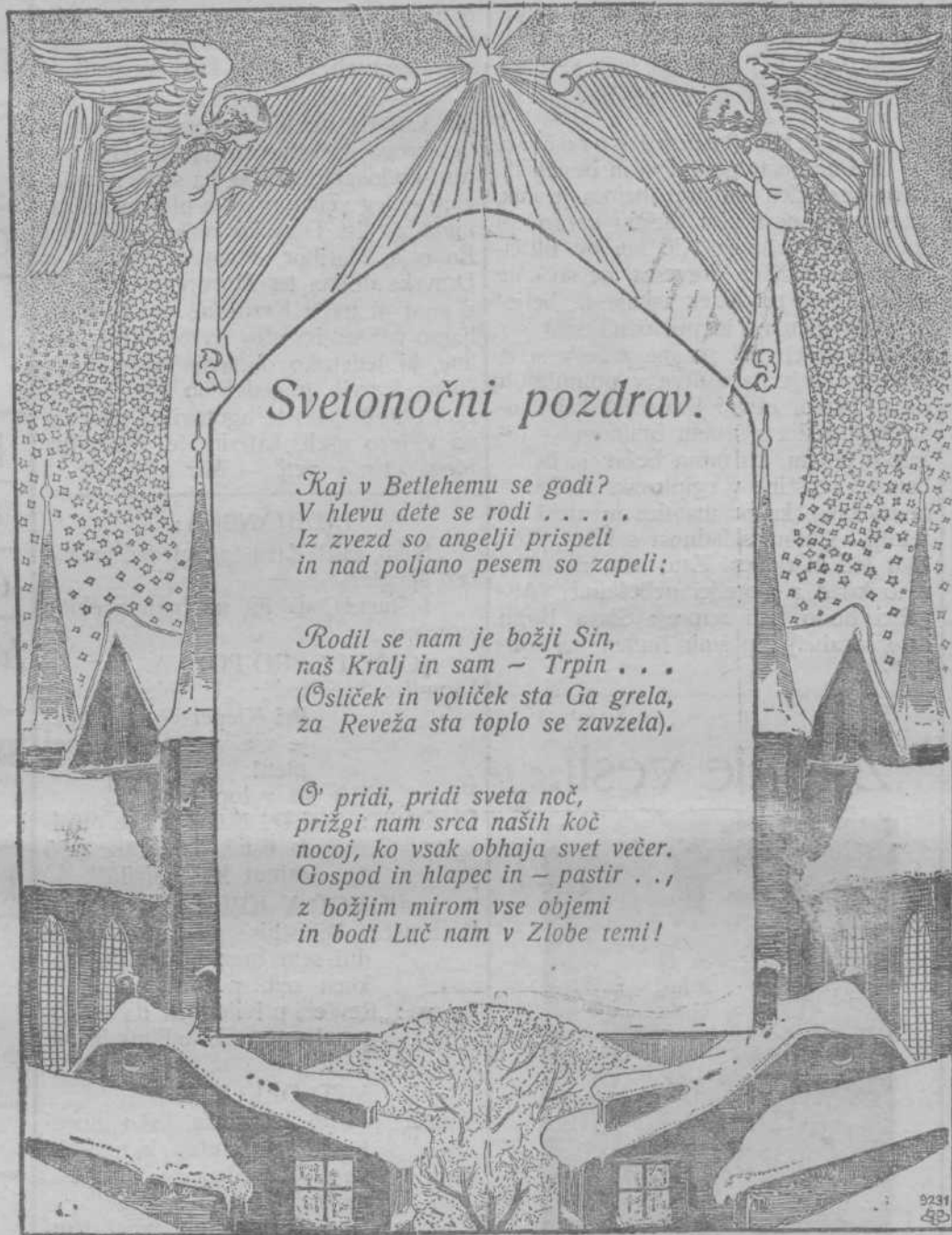
Drugi zvonček milo sanjal,
milo sanjal in pozvanjal:
Na svetu nad se sto rodi,
nikari ne obupati! —

Tretji zvonček pa je prosil
mil glas po zemlji trosil:
Lepšega na svetu ni,
dajmo vsi se ljubiti!

O KRIZI V MESTU.

Svetlobni trak
je pal na tlak,
klavir je melodijo pel,
nasičen zrak je ves žehnel.

Polnoč je že...
Nabita je kavarna,
kakor jeseni parna.
Domov nihče ne gre,
prelepo je pri Katrci,
udobno tamkaj se sedi,
se vino pije in kadi
in pleše se
če imaš dekle,
da v prsih srce se topi —
posebno Katrci,
ko gleda polne mize
in misli si:
„Pa menda le ni — krize?“ —

Svetonočni pozdrav.

*Kaj v Betlehemu se godi?
V hlevu dete se rodi
Iz zvezd so angelji prispeli
in nad poljano pesem so zapeli:*

*Rodil se nam je božji Sin,
naš Kralj in sam — Trpin . . .
(Oslíček in voliček sta Ga grela,
za Reveža sta toplo se zavzela).*

*O' pridi, pridi sveta noč,
prizgi nam srca naših koč
nocoj, ko vsak obhaja svet večer.
Gospod in hlapec in — pastir . . .
z božjim mirom vse objemi
in bodi Luč nam v Zlobe temi!*

Tone Mohor: —

R. B.:

Božično drevesce.

Na smrekici številne svečice žare —
najlepše, najjasnejše tri gore...
Prva svečka: svetla vera,
upanje pa drugi je ime
iz tretje pa ljubav izvira...
Vse tri žarijo v sleherno srce...
Druge svečke ljubosumne
zasvetile so se strumne:
Jaz sem potrpljenje, jaz življenje,
jaz sem tiho hrepenenje,
jaz nedolžnost sem in čista vest,
a jaz sem pesem revnih gnezd...

Vse svečke na drevescu so zapele:
Brata naj nocoj poljubi brat —,
vsak naj briše solze, briše jad! — —
Potem so blede revice vse onemele...
Drevesce na božični mizi
smejalo v lučkah se je — krizi.

A. M.:

OTROK REŠUJE KRIZO.

Od Pohorja je sem zavelo...
Smo mislili, da je še poletje,
a naenkrat je prišlo
in že iščemo zavetje...
Pa naši mali rekli so,
da jih ne zebe še
in da mladoletje
je ravno tu bilo.
A noseki postali so rdeči
in mamici
je komaj šlo po sreči,
da je oblekla jih
kakor pač je šlo.
A zdaj?! Oblečeno debelo
„kaj manjka še?“
vprašuje se krdelo...
Pod streho zdaj
se nam mudi,
pogledat brž,
če cele lanske so — sani...

Za razvedrilo.

ZAPOR RADI t pinčena živali.
So ed Miha mežnarjevi ženi: „Cuj M'ca
kaj si tako žalostna?“

Mica (začudeno): Hm, ali ne veš? Mo-
ža so mi zaprli, ker mu je poginil žu-
pnikov osel ob vaskem klancu. Pomisli,
abogo živinče je vozilo zvrhan voz
„Domoljuba.“ — Zdaj pa mora Janez
4 dni kašo pihati, jaz pa namesto nje-
ga službo delati.

STARA ZDRAVNIŠKA.

Zdravnik (po preiskavi bolnika): „Stvar
z vašim srcem ni huda,
dragec. Kot star vaš zna-
nec vam jamčim, da bo-
ste mirno dočakali s to
boleznijo 75 let.

Bolnik (začudeno): „Kaj, kako? Ali sem
prav slišal? — Saj sem
včeraj obhajal svojo 85-
letnico...“

Zdravnik: „Kaj nisem zadel?!“ —

Naš Boris

Naš mali Boris ni gospod
pa tudi ni on karsibod',
kot avto včasih pridrdra
in kot konjiček rezgeta.

Če volje dobre koš ima,
se srčkano tako smehlja,
da sem odmeva od gore,
še nam prežene zle megie.

Če zgine z ustec mu smehlja
in bridko se zajoče kdaj,
vsa hiša vkup tedaj leti
in hoče ga tolažiti.

Imamo radi Borisa,
za celi svet ne damo ga,
najrajši ga imamo vsi, —
ko zvečer v postelji zaspi.

SPOZNAL SE JE V KRIZI. —
Pek Pšeničnik je kupil pri kmetu kra-
varju 1 kg masla. Kmet je sicer imel
tehtnico, ni pa imel uteži. Brihtna gla-
va pa jo „pogrunta“: namesto uteži
je dal na tehtnico hlebec kruha, o kate-
rem pravijo v pekovi izložbi, da tehtta
1 kg. Kupčija je bila sklenjena. — Ko
pa je žena peka Pšeničnika doma steh-
tala maslo, je dognala, da jo je kmet
„obrnažil“ za cele četrte kile. Prišlo je
do tožbe baš tisti čas, ko so pekóm na
„krvavi rihiti“ izpraševali vest. Kmetič
-obdolženec je po svojem prepričanju
povedal vso resnico. In potem se je
zgodilo, da je modri sodnik opro-
stil kmeta in zaprl — peka, ki peče take
„uteži“ —

O SODOBNI KRIZI se razgo-
varjata optimist (človek, ki vedno vse
najboljše pričakuje) in pesimist (človek,
ki vedno vse črno gleda). Pa pravi op-
timist: „Priatelj, to zimo bomo mi
vsí šli — beračit.“ Nakar mu odvrne
črnogledni pesimist potem, ko se je po-
globil v misli na črno bodočnost: „Be-
račit, praviš?... Samo to mi povej, kje
bomo še mogli beračit?!”

Čuk piše ...

Moje 16. poročilo.

Zares sem se zadnjič močno prehladil, zato nisem več napisal o vtisih svojih obiskov. Ker pa obljuba dela dolg in ste se vsi mazali s potrpljenjem, o katerem pravijo, da je božja mast, zato vam bodi za praznike udovoljeno. V tej krizi nam itak nič drugega ne preostane, kakor to, da se smejimo raznim kozlarijam v malem in velikem svetu. — Zadnjič res nisem mogel vsega povedati, zato bom pa danes nekoliko bolj obširen. —

Bog ne daj zamere na to ali ono stran, ker bi to zelo slabo vplivalo na mene; kajti prebridko je vse ono, kar sem doživel. —

No in sedaj pridemo do prav inteligentne krave, katero je Cenc prodal Bašlovemu Šimnu. Kupec in prodajalec sta se pobotala, da dobi prodajalec še Din 1000.- nagrade, ako krava zamore iti po stopnjicah. Cenc je stavo dobil, ker je njegova kravica dresirana na vse muhe. Pri Klemenčiču je bilo. Z električno svetiljko na rogovih je prišla v salon, kjer je začela po vseh pravilih plesne umetnosti — plesati. Seveda je sviral gramofon, ki nima prav nobenega smisla za kravji rep, ki je celo škatljo vrgel po tleh. Tu se začne nesreča, ki ni nič manjša, kadar kak krščen dvonožni stvor razbije še več, kakor naša Belka, ki je imela malo premalo prostora. —

Ko je Belka zagledala novega gospodarja, ga je med plesom takoj prijazno nabodla na rogove (ker je prejšnjega gospodarja nosila vedno domov, če je bil „pretežak“). Cenc je dobil svojega „jurja“ in zdaj pravi šuma, da krave ne proda za noben denar. Jaz mu to rad verjamem, ker ima v tej kravi cel cirkus.

Sicer pa za njo tudi na sejmu ne dobi nobenega denarja. —

Drugič pa vam bom povedal, kako mene — čuka — blišči od Mariničeve luči in še več stvari, katere sem že v začetku svojega poročila izdal.

Zdaj pa na zdravje vsi: Belka, Fürthner, Rakuša, Cenc, Marinič, Klemenčič in Katjuška, ki si poleg drugih prav srčkana punčka. —

Uhuhuhuu! — —

Moje 17. poročilo.

Nesreča v — ljubezni. Izneverila se je meni domnevna Sovica, ko sem spoznal, da je čisto navaden — čuk. In kaj mi je napravila oz. napravil? (Tiste dni sem dobil lepo rožnato pismo, ovito v zlati ovoj... Iz daljnih krajev očitek in ljubke besede obenem. S svojim kljunom mi strga ovoj in odnese z izgovorom, da bo to za najino božično drevo daleč stran. Od tega pisma naprej ni več sledu od te čudne družice mojega življenja... In tako ostal sem sam, pred ptiči in dekleti me je sram.

Končno pa sem se razveselil svoje svobode v prav velikem obsegu, ker je čudna toplina objela moje prevarano srce...

Pa sem spet odfrfotal — — —

Vendar ne daleč. Krožil sem nad mestom, iskajoč novic. To pa zato, ker so hudobni jeziki mislili, da sem se preselil nekam v okolico. V teh mislih so si oddahnili v upanju, da jih bom pustil pri miru oz. brez kontrole. Pa so se zmotili. Čukova navada ni, koga zafrkavati, ker se sam zaveda, da ni brez greha; zato je kljub kamenjanju ostal nepoškodovan. Čast, komur čast! Ptujčani in Urbančani pa so slabi strelci. Vsakemu se na puško vsedem, ako hoče na me pomeriti s hudobnim, krvooločnim namenom. —

Občudujem le one tihе junake in junaknje, ki se za malomeščanski provincialni spleen ne zmenijo; kajti med namalanimi obrazi in s „cimermanskoj

farboj poštrhanimi žnabli“ bi človeku (ne samo čuku) minila ne samo dobra volja, ampak tudi apetit do najslastnejših kolin... — Čuk se zaveda, da je grešno stvorenje in to priznava, četudi to božično priznanje ne bo vseč — pobeljenim grobovom. — Pa bo kdo znil: Čuk filozofira; najbrž pisma odpira in čita, kako se Ptujčanom svita — še nerazodeta — osveta. — Vendar nič od tega zlega! V Ptujju imamo še mnogo zasajanih dimnikov in smrdečih kanalov, ki kričijo po temeljitem čiščenju. (Vedite: Čuk govori v prisodobah in smatra dimnike in kanale za ljudi!) — Tako sem sklenil, da se podam v najbolj nevarna šeršenova gnezda ne — boječ se za svoj nežni kljun. Kot svoboden ptič bom dalje čukoval v veselje vseh pravičnih in jezo vseh — krivičnih. —

Moje 18. (božično) poročilo.

Da ne boste govorili in besedičili, kako bezbožen in brezobziren je čuk, vam vsem nevernim dušam sporočam to božično pismo: Nič me ne bliščijo ljubka božična drevesca, ne srčkane jaslice (moj pradede izhaja iz betlehemske planjave) in polnočnic sem kar otroško vesel. Pač pa me zebe v srce, kako zmrzuje naša deca v polpokritih stajah (kakor ubogi Jezusček), kako joka Mati božja s svojim ženinom — Jožefom potem, ko mora bežati iz betlehemske revščine v egiptovsko bedo, — ravno tako, kakor mamice in ateki na zemlji... Čudna skladnost s krizo pred 1931 leti in danes! Zato vam zapojem v to krizo z angeljci nebeškimi: (Angeljci bodo peli naprej: Slava Bogu na višavah...) „In šmir ljudem na zemlji!“

Zadnje vesti.

Včeraj je dopotoval v Ptuj znani narodni goslar Milovan Barjaktarovič — rodom Črnogorec v Ptuj. Na svoji turneji po Evropi je bil deležen najboljših ocen. Imenovani je prepotoval ne le celo Jugoslavijo, ampak tudi Avstrijo, C. S. R. in Nemčijo, kamor je zanesel sloves naše pesmi.

Milovan Barjaktarovič je učiteljski in daje kot bodoči narodni učitelj koncerte v korist šolske mladine.

V torek, ob 20. uri zvečer bo pel v prostorih Glasbene Maticе, kamor so vabljeni vsi rodoljubi, da v čim večjem številu posetijo njegovo prireditve. S tem se bodo izkazali, da jim ni samo do plohkih fraz o narodnem jedinstvu, ampak do resničnega pričakovanja Jugoslovanstva. — Goslar Milovan Barjaktarovič bo po ptujski prireditvi posetil vsa mesta na naši severni meji, kakor Ormož, Ljutomer, Mursko Soboto i. t. d.

SV. BARBARA v Halozah. — Naš „Sokol“ priredi na štefanovo ob 15. uri (po večernicah) v šoli igro „Svetnik“. Mnogo smeha! —

DRUŠTVA POZOR! — Ona društva, ki kaj polagajo na to, da bodo njih prireditve dobro obiskane, naj nam pravočasno sporočijo, kdaj in kje se vrši prireditev in kakšna. Pristojbina je za človekoljubna društva 50 para od besede, za druge Din 1. Za to malenkost se objavi oglas v nad 2000 izvodih! —

Po četrstoletnem javnem delovanju odložil svoje funkcije.

Ivan Vršič, ki je že 25 let upravljaval težke funkcije župana zelo obsežne občine je odložil svoje župansko mesto, obenem pa čast banovinskega svetnika. Možu, ki uživa v vsej okolici velik ugled pač pristoja odlikovanje. In to ima: Ljubezen ter spoštovanje vseh, ki so ga kdaj spoznali. —

„NARODNA SLOGA“ si ni mogla kaj, da ne bi prekoračila svojega delokroga. Nekateri so mislili, da bo to ptujsko lokalno glasilo, pa so se zmotili, kajti poleg velike okolice ptujске se zanima za list Dravsko polje, južni del Pohorja, Marjbor, Slovenska Bistrica in Dravska dolina ter Muropolje. Omeniti nam ni treba Kranjske, kamor pošiljamo več sto izvodov ter Savinjske doline, ki tedensko dobavlja nove naročnike, katerih je sedaj ob 8-9. številki že 2.139. Naj bo ta ugotovitev povedana v jezo vseh, katerim je „Narodna Sloga“ trn v peti. — Mir z Vami!

LJUBJANSKA:

Niko, čuj! Zakaj pa gledaš zmiraj čez špegle?

I šmenta, da jih ne bom prehitel z nucuou.

JO ŽE DOBRO POZNA.

Vlomilec Svedrovič: „Ti kolega Pilar! Pri Klepetavčevi gospej je vse varno, bo dober plen!“

Pilar: „Ali je šla v toplice?“

Svedrovič: „Kaj še! Na vratih je pustila listič, da je šla za 5 minut k — šivilji!“

POMOČ V KRIZI.

Postopač: „Milostljiva gospa. Že teden dni sem brez posla. Po poklicu sem požiralec ognja!“

Gospa: „Revček, pridite jutri, danes popravljamo naš štedilnik in vse pečil!“ —

MED DEKLETI.

Minka: „Povej mi, Zinka, kako moreš ljubiti tega Janeza, ki ne ljubi ne vina, ne kajenja, ne plesa, ne knjig in ne športa?“

Zinka: „Ravno zato ljubi mene tembolj!“ —

Vesele božične praznike in blagoslovljeno novo leto 1932

žele svojim cenjenim strankam in gostom sledeče tvrdke:

Standard Oil Comp. (R. Tonejc) Ptuj

Pinoza Alojz, urat in juv., Ptuj

Manufakturna trgovina Cvikel, Ptuj

Rud. Havelka, manuf. trgovina, Ptuj

Kreft Hinko, trgovec, Ptuj

Jul. Meintl, Ptuj

Gostilna Zupančič, Ptuj

Gostilna Jovanovič (Koser), Ptuj

Gostilna Račič, Ptuj

Franc Urban, mesar in prekajevalec, Ptuj

Gostilna Breclj, Ptuj

Gost. Krajnc Karla, Ptuj

Jakob Perhavec, Maribor
trgovina alkoholnih pijač.

Ivan Klemenčič, gostilna, Sv. Urban pri Ptujju

Vinc. Simonič, trg. z dež. pridelki, Ptuj

J. A. Berlič, restavracija, Nar. dom, Ptuj

Zadružna elektrarna, Ptuj

Ignac Horvat, strugar, Ptuj
izdelovatelj najboljših vinskih pip in drugih kletarskih potrebščin.

Evgen Orel, dalmatinska klet, Ptuj

Franc Sal. Lenart

veletrgovina Ptuj.

Prispel k snežnemu je možu nek meščan -
Z zobmi od mraza je hedno šklepetal:

„Kje dohim obleko trajno in poceni?“

Sneženi mož odvrne:

Svet je tebi dan -
Pri Tivarju obleko boš izbral -

Nikar si praznikov ne zyrni!